

disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-		central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O		מקרא-key:	
בבא מציעא-השוכר את האומנין		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות שומר חנם.					פ:
אמר לו שואל שלח, ושלחה ומתה - חייב, וכן בשעה שמחזירה.	תנן התם:				פ:
לא שנו אלא שהחזירה בתוך ימי שאילתה, אבל לאחר ימי שאילתה - פטור.	רפרם בר פפא אמר רב חסדא:				פ:
וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות - שומר חנם.	מתיב רב נחמן בר פפא:				פ:
הא גמרתיו - שומר שכר					פא:
לא, הא הבא מעות וטול את שלך - שומר שכר.					פא:
אבל גמרתיו מאי - שומר חנם? אי הכי, אדנתי: וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות שומר חנם, נשמעינן גמרתיו, וכל שכן טול את שלך					פא:
טול את שלך אצטריכא ליה. סלקא דעתך אמינא: שומר חנם נמי לא הוי, קא משמע לן.					פא:
וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות - שומר חנם.	איכא דאמרי, אמר רב נחמן בר פפא: אף אנן תנינא:				פא:
מאי לאו - הוא הדין גמרתיו.					פא:
לא, טול את שלך שאני.					פא:
רמי מתניתין אהדי ומשני:	הונא מר בר מרימר קמיה דרבינא:				פא:
וכולן שאמרו טול את שלך והבא מעות - שומר חנם	תנן:				פא:
והוא הדין לגמרתיו					פא:
אמר לו שואל שלח, ושלחה ומתה - חייב, וכן בשעה שמחזירה	ורמינהו:				פא:
לא שנו אלא שהחזיר בתוך ימי שאילתה, אבל לאחר ימי שאילתה - פטור.	ומשני, אמר רפרם בר פפא אמר רב חסדא:				פא:
פטור משואל וחייב כשומר שכר, או דלמא: שומר שכר נמי לא הוי?	איבעיא להו:				פא:
מסתברא, פטור משואל וחייב כשומר שכר, הואיל ונהנה מהנה הוה.	אמימר:				פא:
תניא כוותיה דאמימר:					פא:
הלוקח כלים מבית האומן לשגרן לבית חמיו, ואמר לו: אם מקבלין אותן ממני - אני נותן לך דמיהן, ואם לאו - אני נותן לך לפי טובת הנאה שבהן, ונאנסו בהליכה - חייב, בחזירה - פטור, מפני שהוא כנושא שכר. ההוא גברא דזבין ליה חמרא לחבריה, אמר ליה: קא ממטינא ליה לדוכתא פלוני, אי מזדבנא - מוטב, ואי לא - מהדרנא ליה נהליך. אזל ולא אזדבנא, ובהדי דקא אתא אתניס.	[תניא]				פא:
אתא לקמיה דרב נחמן, חייביה.	[רב נחמן]				פא:
נאנסו, בהליכה - חייב, ובחזרה - פטור, מפני שהוא כנושא שכר	איתיביה רבה לרב נחמן:				פא:
חזרה דהאי הליכה היא. מאי טעמא - סברה הוא: בחזירתו, אילו אשכח לזבניה מי לא זבנה?	אמר ליה: [רב נחמן]				פא:
שמור לי ואשמור לך - שומר שכר.					פא:
ואמאי? שמירה בבעלים היא					פא:
דאמר ליה שמור לי היום ואשמור לך למחר.	רב פפא:				פא:
שמור לי ואשמור לך, השאילני ואשאילך, שמור לי ואשאילך, השאילני ואשמור לך - כולן נעשו שומרי שכר זה לזה.	תנו רבנן:				פא:
ואמאי? שמירה בבעלים היא					פא:
דאמר ליה שמור לי היום ואשמור לך למחר.	רב פפא:				פא:

disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:		statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
בבא מציעא-השוכר את האומנין	מימרא	מאן דאמר												
הנהו אהלוויי, דכל יומא הוה אפי לה חד מינייהו. ההו יומא אמרו ליה לחד מינייהו: זיל אפי לן. אמר להו: נטרו לי גלימאי. אדאתא פשעו בה ואגנוב.														פא.
אתו לקמיה דרב פפא, חייבינהו.		[רב פפא]												פא.
אמאי? פשיעה בבעלים היא		רבנן לרב פפא:												פא.
אכסיף.		[רב פפא]												פא.
לסוף איגלאי מילתא דההוא שעתא שכרא הוה קא שתי.														פא.
הניחא למאן דאמר פשיעה בבעלים פטור - משום הכי אכסיף, אלא למאן דאמר חייב - אמאי אכסיף?														פא.
אלא, ההוא יומא לאו דידיה הוה, ואמרו ליה לדידיה: זיל אפי לן את. ואמר להו: בההוא אגרא דקא אפינא לכו נטורו גלימאי. עד דאתא אגניב.														פא.
אתו לקמיה דרב פפא חייבינהו.		[רב פפא]												פא.
הא שמירה בבעלים היא		רבנן לרב פפא:												פא.
אכסיף.		[רב פפא]												פא.
לסוף איגלאי מילתא דההיא שעתא שכרא הוה שתי.														פא.
הנהו בי תרי דהוו קא מסגו באורחא, חד אריך וחד גוצא. אריכא רכיב חמרא והוה ליה סדינא, גוצא מיכסי סרבלא וקא מסגי בכרעיה. כי מטי לנהרא שקליה לסרבליה, ואותביה עילוי חמרא, ושקליה לסדיניה דההוא ואיכסי ביה. שטפיה מיא לסדיניה.														פא.
אתא לקמיה דרבא, חייביה.		[רבא]												פא.
אמאי? שאלה בבעלים היא		רבנן לרבא:												פא.
אכסיף.		[רבא]												פא.
לסוף איגלאי מילתא דבלא דעתיה שקליה, ובלא דעתיה אותביה.														פא.
ההוא גברא דאוגר ליה חמרא לחבריה, אמר ליה: חזי, לא תיזול באורחא דנהר פקוד דאיכא מיא, זיל באורחא דנרש דליכא מיא. אזיל באורחא דנהר פקוד, ומית חמרא. כי אתא אמר: אין, באורחא דנהר פקוד אזלי, ומיהו ליכא מיא.														פא.
מה ליה לשקר, אי בעי אמר ליה: אנא באורחא דנרש אזלי.		אמר ליה רבא :												פא.
מה לי לשקר במקום עדים - לא אמרינן.		אמר ליה אביי:												פא.
שמור לי ואמר לו הנח לפני שומר חנם.														פא.
אמר לו הנח לפניך - אינו לא שומר חנם ולא שומר שטר.		רב הונא:												פא.
הנח סתמא מאי?		איבעיא להו:												פא.
שמור לי ואמר לו הנח לפני - שומר חנם.		תא שמע:												פא.
הא סתמא - ולא כלום														פא.
הנח לפניך - הוא דאינו לא שומר חנם ולא שומר שטר		אדרבה, מדאמר רב הונא:												פא.
הא סתמא - שומר חנם הו?														פא.
אלא, מהא ליכא למשמע מינה.														פא.
לימא כתנאי:														פא.
אם הכניס ברשות בעל חצר - חייב		[רבנן]												פא.

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת < story-מעשה O		מימרא-statement ■ קושיא-challenge ◊ שאלה-question ^ תירוץ-answer ! ראיה-proof ■					
מקרא-key:							
בבא מציעא-השוכר את האומנין		מאימרא		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
בכולם אינו חייב עד שיקבל עליו בעל הבית לשמור.		רבי:		◊	■	◊	פא:
ממאי? דלמא עד כאן לא קאמרי רבנן התם אלא בחצר, דבת נטורי היא. וכי קאמר ליה עייל - עייל דאינטר לך קאמר ליה. אבל הכא, שוקא לאו בר נטורי הוא, אנה ותיב נטר לך קאמר ליה.				!	◊		פא:
אי נמי, עד כאן לא קאמר רבי התם אלא בהצירו, דלעיולי רשותא קא בעי למשקל מיניה. וכי יהיב ליה רשותא לעיולי - תיב ונטר לך קאמר ליה. אבל הכא - הנח ואנא מנטרנא קאמר ליה, דאי סלקא דעתך הנח ותיב ונטר קאמר ליה, אי לאותבה - רשותא בעי למשקל מיניה?				!	◊		פא:
הלוהו על המשכון שומר שכר.				■		<	פא:
לימא מתניתין דלא כרבי אליעזר?				◊			פא:
המלוה את חבירו על המשכון ואבד המשכון - ישבע ויטול מעותיו, דברי רבי אליעזר.		דתניא: [רבי אליעזר]		◊	■	◊	פא:
יכול לומר לו: כלום הלויחני אלא על המשכון? אבד המשכון - אבדו מעותיך.		רבי עקיבא:		◊	■	◊	פא:
אבל הלוהו אלף זוז בשטר, והניח לו משכון עליהם - דברי הכל: אבד המשכון אבדו מעותיו.		[דברי הכל]		■	◊		פא:
אפילו תימא רבי אליעזר, ולא קשיא כאן - שמשכנו בשעת הלוואתו, כאן שמשכנו שלא בשעת הלוואתו.				!	◊		פא:
והא אידי ואידי הלוהו על המשכון קתני?				◊			פא:
אלא, לא קשיא כאן - שהלוהו מעות, כאן - שהלוהו פירות.				!	◊		פא:
הלוהו מעות - שומר חנם, הלוהו פירות - שומר שכר.		והא מדקתני סיפא, רבי יהודה:		■	◊		פב:
מכלל דלתנא קמא לא שני ליה				◊			פב:
כולה רבי יהודה היא, וחסורי מיחסרא והכי קתני: הלוהו על המשכון - שומר שכר. במה דברים אמורים - שהלוהו פירות, אבל הלוהו מעות - שומר חנם. שרבי יהודה אומר: הלוהו מעות - שומר חנם, הלוהו פירות - שומר שכר.				!	◊		פב:
אי הכי, קמה לה מתניתין דלא כרבי עקיבא				◊			פב:
אלא מחזורתא: מתניתין דלא כרבי אליעזר.				!			פב:
לימא בדלא שוי משכון שיעור זוזי, ובדשמואל קא מפלגי.				◊			פב:
האי מאן דאזופיה אלפא זוזי לחבריה, ואנח ליה קתא דמגלא עילויהו, אבד קתא דמגלא - אבדו אלפא זוזי.		דאמר שמואל:		■	◊		פב:
אי בדלא שוי משכון שיעור זוזי - דכולי עלמא לית להו דשמואל, והכא - בדשוי שיעור זוזי, וקא מפלגי בדברי יצחק				!	◊		פב:
מנין לבעל חוב שקונה משכון - שנאמר (דברים כ"ד) ולך תהיה צדקה, אם אינו קונה משכון - צדקה מנא ליה? מכאן לבעל חוב שקונה משכון.		דאמר רבי יצחק:		■	!	◊	פב:
ותסברא? אימור דאמר רבי יצחק במשכנו שלא בשעת הלוואתו, אבל משכנו בשעת הלוואתו - מי אמר?				◊			פב:
אלא, משכנו שלא בשעת הלוואתו - כולי עלמא אית להו דרבי יצחק, והכא - במשכנו בשעת הלוואתו, ובשומר אבידה קא מפלגי.				!	◊		פב:
דאיתמר, שומר אבידה, רבה אמר: כשומר חנם		[רבה]		◊	■	!	פב:
כשומר שכר.		רב יוסף:		◊	■	!	פב:
לימא דרב יוסף תנאי היא				◊			פב:
לא, בשומר אבידה - דכולי עלמא אית להו דרב יוסף, והכא במלוה צריך למשכון קמפלגי.				!	◊		פב:
מצוה קא עביד שהלוהו, והוי שומר שכר.		מר סבר: [רבי עקיבא]		■	!	◊	פב:
לאו מצוה קא עביד, שלהנאתו מתכוין, והוי שומר חנם.		ומר סבר: [רבי אליעזר]		■	!	◊	פב:
מותר לאדם להשכיר משכנו של עני להיות פוחת והולך.		אבא שאול:		■		<	פב:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה		statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה	
מקרא-key:			
בבא מציעא-השוכר את האומנין			
מימרא	מאן דאמר		
הלכה כאבא שאול. ואף אבא שאול לא אמר אלא במרא ופסל וקרדום, הואיל ונפיש אגריהו וזוטר פחתייהו.	רב חנן בר אמי אמר שמואל:		פב: א
המעביר חבית ממקום למקום ושברה, בין שומר חנם בין שומר שכר - ישבע.	[רבי מאיר]		פב: ב
זה וזה ישבע, ותמיה אני אם יכולין זה וזה לישבע.	רבי אליעזר:		פב: ג
המעביר חבית לחבירו ממקום למקום ושברה, בין שומר חנם בין שומר שכר - ישבע, דברי רבי מאיר.	תנו רבנן: [רבי מאיר]		פב: ד
שומר חנם - ישבע, נושא שכר - ישלם.	רבי יהודה:		פב: ה
זה וזה ישבע, ותמיה אני אם יכולין זה וזה לישבע	רבי אליעזר:		פב: ו
למימרא דסבר רבי מאיר נתקל לאו פושע הוא?			פב: ז
נשברה כדו ולא סילקו, נפלה גמלו ולא העמידה - רבי מאיר מחייב בהיזקין	והתניא: [רבי מאיר]		פב: ח
פטור מדיני אדם וחייב בדיני שמים.	הכמים:		פב: ט
וקיימא לן דבנתקל פושע פליגי.			פב: י
תברה, מי ששנה זו לא שנה זו.	ר' אלעזר:		פב: יא
שומר חנם - ישבע, נושא שכר - ישלם, האי כי דיניה והאי כי דיניה.	ואתא רבי יהודה למימר:		פב: יב
אין, גמרא כרבי מאיר. ומיהו, תמיה אני אם יכולין זה וזה לישבע:	ואתא רבי אליעזר למימר:		פב: יג
בשלמא שומר חנם - משתבע דלא פשע בה, אלא שומר שכר אמאי משתבע? כי לא פשע נמי שלומי בעי.			פב: יד
ואפילו שומר חנם נמי, התינח במקום מדרון, שלא במקום מדרון, מי מצי משתבע דלא פשע בה?			פב: טו
ואפילו במקום מדרון נמי, התינח היכא דליכא ראייה, אבל היכא דאיכא ראייה - ניתי ראייה ונפטר.			פג: טז
(שמות כ"ב) אין רואה שבעת ה' תהיה בין שניהם, האי יש רואה - יביא ראייה ויפטר.	דתניא, איסי בן יהודה:		פג: טז
שבועה זו תקנת חכמים היא, שאם אי אתא אומר כן - אין לך אדם המעביר חבית לחבירו ממקום למקום.	רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:		פג: טז
היכי משתבע?			פג: טז
שבועה שלא בכוונה שברתיה.	רבא:		פג: טז
שומר חנם ישבע, נושא שכר ישלם, האי כדיניה והאי כדיניה.	ואתא רבי יהודה למימר:		פג: טז
אין, גמרא כרבי מאיר, ומיהו, תמיה אני אם יכולים זה וזה לישבע:	ואתא רבי אליעזר למימר:		פג: טז
בשלמא שומר חנם - משתבע שלא פשע בה, אלא שומר שכר אמאי משתבע? כי לא פשע נמי בעי שלומי.			פג: טז
ואפילו שומר חנם נמי, הא תינח במקום מדרון, שלא במקום מדרון, מי מצי משתבע שלא פשע?			פג: טז
ואפילו במקום מדרון נמי, הא תינח - היכא דליכא ראייה, היכא דאיכא ראייה - ניתי ראייה ויפטר.			פג: טז
אין רואה שבעת ה' תהיה בין שניהם האי יש רואה - יביא ראייה ויפטר.	דתניא, איסי בן יהודה:		פג: טז
ההוא גברא דהוה קא מעבר חביתא דחמרא בריסתקא דמחוזא ותרברו בוזא דמחוזא. אתא לקמיה דרבא			פג: טז
ריסתקא דמחוזא שכיח בה אינשי, זיל אייתי ראייה, ואיפטר.	אמר ליה: [רבא]		פג: טז
כמאן, כאיסי?	אמר ליה רב יוסף בריה:		פג: טז
אין, כאיסי, וסבירא לן כוותיה.	אמר ליה: [רבא]		פג: טז

disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-													
central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פיסקה קודמת- story- מעשה- O													
מקרא- key:													
בבא מציעא- השוכר את האומנין													
מימרא		מאן דאמר											
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הוא גברא דאמר ליה לחבריה: זיל זבין לי ארבע מאה דני חמרא. אזל זבן ליה. לסוף אתא לקמיה, אמר ליה: זביני לך ארבע מאה דני חמרא ותקיפו להו. אתא לקמיה דרבא.												◊	פג.
ארבע מאה דני חמרא תקיפי קלא אית לה למילתא, זיל אייתי ראייה דמעיקרא כי מזבנת להו חמרא מעליא הוה, ואיפטר.	אמר ליה: [רבא]											◊	פג.
כמאן - כאיסי?	אמר ליה רב יוסף בריה:									?			פג.
איין, כאיסי, וסבירא לן כוותיה.	אמר ליה: [רבא]									!		◊	פג.
הני דדרו באגרא ואיתבר - נשלם פלגא. מאי טעמא - נפיש לחד וזוטר לתרי, קרוב לאונס וקרוב לפשיעה. בדיגלא - משלם כולה.	אתקין רב חייא בר יוסף בסיכרא:											◊	פג.
רבה בר בר חנן תברו ליה הנהו שקולאי חביתא דחמרא. שקל לגלימייהו, אתו אמרו לרב.	[רבה בר בר חנן]											◊	פג.
הב להו גלימייהו.	אמר ליה: [רב]											◊	פג.
דינא הכי?	אמר ליה: [רבה בר בר חנן]									?			פג.
איין, (משלי ב') למען תלך בדרך טובים.	אמר ליה: [רב]									!		◊	פג.
יהיב להו גלימייהו.	[רבה בר בר חנן]											◊	פג.
אמרו ליה: עניי אנן, וטרהינן כולה יומא, וכפינן, ולית לן מדי.												◊	פג.
אמר ליה: זיל הב אגרייהו.	אמר ליה: [רב]											◊	פג.
אמר ליה: דינא הכי?	אמר ליה: [רבה בר בר חנן]									?			פג.
אמר ליה: איין, (משלי ב') וארחות צדיקים תשמר.	אמר ליה: [רב]									!		◊	פג.
הדרן עלך השוכר את האומנין												◊	

disputants- חולקים- statement- מימרא- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- O		challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה-		מקרא-key:	
בבא מציעא-השוכר את הפועלים		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
השוכר את הפועלים ואמר להם להשכים ולהעריב. מקום שנהגו שלא להשכים ושלא להעריב - אינו רשאי לכופן. מקום שנהגו לזון - יזון, לספק במתיקה - יספק, הכל כמנהג המדינה.					פג.
מעשה ברבי יוחנן בן מתאי שאמר לבנו: צא שכור לנו פועל. הלך ופסק להם מזונות. וכשבא אצל אביו, אמר לו: בני, אפילו אם אתה עושה להם כסעודת שלמה בשעתו לא יצאת ידי חובתך עמהן, שהן בני אברהם יצחק ויעקב. אלא, עד שלא יתחילו במלאכה צא ואמור להם: על מנת שאין לכם עלי אלא פת וקטנית בלבד.	[רבי יוחנן בן מתאי]				פג.
לא היה צריך לומר, הכל כמנהג המדינה.	רבן שמעון בן גמליאל:				פג.
פשיטא					פג.
לא צריכא, דטפא להו אאגריהו. מהו דתימא, אמר להו: הא דטפאי לכו אאגריכו - אדעתא דמקדמיתו ומחשכיתו בהדאי, קא משמע לן דאמרו ליה: האי דטפת לן - אדעתא דעבדינן לך עבידתא שפירתא.					פג.
פועל, בכניסתו - משלו, ביציאתו - משל בעל הבית, שנאמר (תהלים קד) תזרח השמש יאספון ואל מעונתם ירבעון יצא אדם לפעלו ולעבודתו עדי ערב.	ריש לקיש:				פג.
ולחזי היכי נהיגי					פג.
בעיר חדשה.					פג.
וניחזי מהיכא קא אתן					פג.
בנקוטאי.					פג.
איבעית אימא, דאמר להו: דאגרייתו לי כפועל דאורייתא.					פג.
מאי דכתיב (תהלים קד) תשת חשך ויהי לילה בו תרמש כל חיתו יער. תשת חשך ויהי לילה - זה העולם הזה שדומה ללילה, בו תרמש כל חיתו יער - אלו רשעים שבו, שדומין לחיה שביער. תזרח השמש יאספון ואל מעונתם ירבעון תזרח השמש - לצדיקים, יאספון - רשעים לגיהנם, ואל מעונתם ירבעון - אין לך כל צדיק וצדיק שאין לו מדור לפי כבודו. יצא אדם לפעלו - יצאו צדיקים לקבל שכרן, ולעבודתו עדי ערב - במי שהשלים עבודתו עדי ערב.	דרש רבי זירא, ואמרי לה תני רבי יוסף:				פג.
רבי אלעזר ברבי שמעון	[רבי אלעזר ברבי שמעון]				פג.
אמר ליה: היכי יכלת להו, לאו כחיותא מתילי? דכתיב בו תרמש כל חיתו יער.	[רבי אלעזר ברבי שמעון]				פג.
איכא דאמרי מהאי קרא קאמר ליה: (תהלים י) יארב במסתר כאריה בסוכו					פג.
דלמא שקלת צדיקי ושבתק רשיעי?					פג.
אמר ליה: ומאי אעביד? הרמנא דמלכא הוא					פג.
אמר: תא אגמרך היכי תעביד עול בארבע שעי לחנותא, כי חזית איניש דקא שתי חמרא וקא נקיט כסא בידיה וקא מנמנמ שאול עילויה, אי צורבא מרבנן הוא וניים - אקדומי קדים לגרסיה, אי פועל הוא - קדים קא עביד עבידתיה, ואי עבידתיה בליליא - רדודי רדיד. ואי לא - גנבא הוא, ותפסיה.	[רבי אלעזר ברבי שמעון]				פג.
אישתמע מילתא בי מלכא, אמרו: קריינא דאגרתא איהו ליהוי פרונקא.					פג.
אתויה לרבי אלעזר ברבי שמעון, וקא תפיס גנבי ואזיל.					פג.
שלח ליה רבי יהושע בן קרחה: חומץ בן יין, עד מתי אתה מוסר עמו של אלהינו להריגה	[רבי יהושע בן קרחה]				פג.
שלח ליה: קוצים אני מכלה מן הכרם.	[רבי אלעזר ברבי שמעון]				פג.
שלח ליה: יבא בעל הכרם ויכלה את קוציו.	[רבי יהושע בן קרחה]				פג.
וימא חד פגע ביה ההוא כובס, קרייה חומץ בן יין.					פג.
אמר: מדחציף כולי האי - שמע מינה רשיעא הוא, אמר להו: תפסוהו.	[רבי אלעזר ברבי שמעון]				פג.
תפסוהו, לבתר דנח דעתיה אזל בתריה לפרוקיה ולא מצי. קרי עליה (משלי כ"א) שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו.					פג.
זקפוהו, קם תותי זקיפא וקא בכי.					פג.

disputants- חולקים central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת story- מעשה		statement- מימרא challenge- קושיא question- שאלה answer- תירוץ proof- ראיה			
בבא מציעא- השוכר את הפועלים					
מימרא		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
אמרו ליה: רבי, אל ירע בעיניך, שהוא ובנו בעלו נערה מאורסה ביום הכפורים.					פג:
הניח ידו על בני מעיו, אמר: שישו בני מעי, שישן ומה ספיקות שלכם כך, ודאית שלכם על אחת כמה וכמה, מובטח אני בכם שאין רמה ותולעה שולטת בכם.	[רבי אלעזר ברבי שמעון]				פג:
ואפילו הכי לא מייחבא דעתיה, אשקוהו סמא דשינתא, ועיילוהו לביאת דשישא, וקרעו לכריסיה. הוּוּ מפקו מיניה דיקולי דיקולי דתרבא ומותבי בשמשא בתמוז ואב ולא מסרחי.					פג:
כל תרבא נמי לא סריח					פג:
כל תרבא לא סריח - שורייקי סומקי מסריח, הכא - אף על גב דאיתא שורייקי סומקי - לא מסריח.					פג:
קרי אנפשיה (תהלים ט"ז) אף בשרי ישכן לבטח.	[רבי אלעזר ברבי שמעון]				פג:
ואף רבי ישמעאל ברבי יוסי מטא כי האי מעשה לידיה.	[רבי ישמעאל ברבי יוסי]				פג:
פגע ביה אליהו, אמר ליה: עד מתי אתה מוסר עמו של אלהינו להריגה?					פד:
אמר ליה: מאי אעביד? הרמנא דמלכא הוא					פד:
אמר ליה: אבוך ערק לאסיא, את ערוק ללודקיא.					פד:
כי הוּוּ מקלעי רבי ישמעאל ברבי יוסי ורבי אלעזר ברבי שמעון בהדי הדדי הוּוּ עייל בקרא דתורי בנייהו, ולא הוּוּ נגעה בהוּ.					פד:
אמרה להוּוּ ההיא מטרוניתא: בניכם אינם שלכם					פד:
אמרו לה: שלהן גדול משלנו.					פד:
כל שכן					פד:
איכא דאמרי, הכי אמרו לה: (שופטים ח') כי כאיש גבורתו.					פד:
איכא דאמרי, הכי אמרו לה: אהבה דוחקת את הבשר.					פד:
ולמה להוּוּ לאהדורי לה? והא כתיב (משלי כו) אל תען כסיל כאיולתן					פד:
שלא להוציא לעז על בניהם.					פד:
אמר רבי יוחנן: איבריה דרבי ישמעאל ברבי יוסי כחמת בת תשע קבין.	[רבי יוחנן]				פד:
אמר רב פפא: איבריה דרבי יוחנן כחמת בת חמשת קבין	[רב פפא]				פד:
ואמרי לה בת שלשת קבין.					פד:
דרב פפא גופיה כי דקורי דהרפנאי.					פד:
אמר רבי יוחנן: אנא אשתירי משפירי ירושלים.	[רבי יוחנן]				פד:
האי מאן דבעי מחזי שופריה דרבי יוחנן, נייתי כסא דכספא מבי סלקי, ונמלייה פרצידיא דרומנא סומקא, ונהדר ליה כלילא דוורדא סומקא לפומיה ונותביה בין שמשא לטולא, ההוא זהורוי - מעין שופריה דרבי יוחנן.					פד:
איני?					פד:
שופריה דרב כהנא מעין שופריה דרבי אבהו, שופריה דרבי אבהו מעין שופריה דיעקב אבינו, שופריה דיעקב אבינו מעין שופריה דאדם הראשון.	והאמר מר:				פד:
ואילו רבי יוחנן לא קא חשיב ליה					פד:
שאני רבי יוחנן, דהדרת פנים לא הוּוּי ליה.					פד:
רבי יוחנן הוּוּ אזיל ויתיב אשערי טבילה, אמר: כי סלקן בנות ישראל מטבילת מצוה לפגעו בי, כי היכי דלהוּוּ להוּוּ בני שפירי כוותי, גמורי אורייתא כוותי.	[רבי יוחנן]				פד:
לא מסתפי מר מעינא בישא?	אמרו ליה רבנן:				פד:

disputants- חולקים- statement- מימרא- challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ- proof- ראייה- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- story- מעשה- key- מקרא:											
בבא מציעא-השוכר את הפועלים	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
מימרא	אמר להו: [רבי יוחנן]										
אנא מזרעא דיוסף קאתינא, דלא שלטא ביה עינא בישא. דכתיב (בראשית מט) בן פרת יוסף בן פרת עלי עין אל תקרי עלי עין אלא עולי עין.	ואמר רבי אבהו:										
מהכא: (בראשית מח) וידגו לרב בקרב הארץ, מה דגים שבים מים מכסים אותם, ואין העין שולטת בהן - אף זרעו של יוסף אין העין שולטת בהן.	רבי יוסי בר חנינא:										
יומא חד הוה קא סחי רבי יוחנן בירדנא, חזייה ריש לקיש ושוור לירדנא אבתריה											
אמר ליה: חילך לאורייתא	[רבי יוחנן]										
אמר ליה: שופרך לנשי	[ריש לקיש]										
אמר ליה: אי הדרת בך - יהיבנא לך אחותי, דשפירא מינאי.											
קביל עליה.											
בעי למיהדר לאתווי מאניה - ולא מצי הדר.											
אקרייה ואתנייה, ושוויה גברא רבא.											
יומא חד הוה מפלגי בי מדרשא: הסיף והסכין והפגיון והרומח ומגל יד ומגל קציר מאימתי מקבלין טומאה - משעת גמר מלאכתן											
ומאימתי גמר מלאכתן? רבי יוחנן אומר: משיצרפם בכבשן	[רבי יוחנן]										
משיצחצחון במים.	[ריש לקיש]:										
אמר ליה: לסטאה בלסטיותיה ידע	[רבי יוחנן]										
אמר ליה: ומאי אהנת לי? התם רבי קרו לי, הכא רבי קרו לי.	[ריש לקיש]										
אמר ליה: אהנאי לך דאקרבינך תחת כנפי השכינה.	[רבי יוחנן]										
חלש דעתיה דרבי יוחנן, חלש ריש לקיש.											
אתאי אחתיה קא בכיא, אמרה ליה: עשה בשביל בני											
אמר לה: (ירמיהו מ"ט) עזבה יתמיך אני אחיה.											
עשה בשביל אלמנות?											
אמר לה: (ירמיהו מ"ט) ואלמנותיך עלי תבטחו.											
נח נפשיה דרבי שמעון בן לקיש, והוה קא מצטער רבי יוחנן בתריה טובא.											
אמרו רבנן: מאן לזייל ליתביה לדעתיה - נזייל רבי אלעזר בן פדת, דמהדדין שמעתתיה.											
אזל יתיב קמיה, כל מילתא דהוה אמר רבי יוחנן אמר ליה: תניא דמסייעא לך.	[רבי אלעזר בן פדת]										
אמר: את כבר לקישא? בר לקישא, כי הוה אמינא מילתא - הוה מקשי לי עשרין וארבע קושייתא, ומפרקינא ליה עשרין וארבעה פרוקי, וממילא רווחא שמעתא. ואת אמרת תניא דמסייע לך, אטו לא ידענא דשפיר קאמינא?	[רבי יוחנן]										
הוה קא אזיל וקרע מאניה, וקא בכי ואמר: היכא את בר לקישא, היכא את בר לקישא, והוה קא צוח עד דשף דעתיה מיניה.											
בעו רבנן רחמי עליה ונח נפשיה.											
ואפילו הכי לא סמך רבי אלעזר ברבי שמעון אדעתיה, קביל עליה יסורי.	[רבי אלעזר ברבי שמעון]										
באורתא הוה מייכי ליה שיתין נמטי, לצפרא נגדי מתותיה שיתין משיכלי דמא וכיבא.											
למחר עבדה ליה דביתהו שיתין מיני לפדא, ואכיל להו וברי. ולא הות שבקא ליה דביתהו למיפק לבי מדרשא, כי היכי דלא לדחוקוהו רבנן.											

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה		מימרא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מקרא-key:	בבא מציעא-השוכר את הפועלים	מאן דאמר												
	באורתא אמר להו: אחיי ורעי בואן בצפרא אמר להו: זילו, מפני ביטול תורה.													פד:
	יומא חד שמעה דביתהו, אמרה ליה: את קא מייתית להו עילוין, כלית ממון של בית אבא אימרדה, אזלה לבית נשא.													פד:
	סליקו ואתו הנך שיתין ספונאי, עיילו ליה שיתין עבדי כי נקיטי שיתין ארנקי, ועבדו ליה שיתין מיני לפדא, ואכיל להו.													פד:
	יומא חד אמרה לה לברתה: זילי בקי באבונך מאי קא עביד האידינא.													פד:
	אתיא, אמר לה: זילי אמרי לאמך, שלנו גדול משלהם.													פד:
	קרי אנפשיה (משלי לא) היתה כאניות סוחר - ממרחק תביא לחמה.													פד:
	אכל ושתי וברי נפק לבי מדרשא. אייתו לקמיה שיתין מיני דמא - טהרינהו.													פד:
	הוה קא מרנני רבנן ואמרי: סלקא דעתך לית בהו חד ספק?													פד:
	אמר להו: אם כמותי הוא - יהיו כולם זכרים, ואם לאו - תהא נקבה אחת ביניהם.													פד:
	היו כולם זכרים, ואסיקו להו רבי אלעזר על שמיה													פד:
	כמה פריה ורביה ביטלה רשעה זו מישראל.	תניא אמר רבי:												פד:
	כי הוה קא ניחא נפשיה אמר לה לדביתהו: ידענא בדרבנן דרתיחי עלי ולא מיעסקו בי שפיר, אוגנן בעיליתאי ולא תדהלין מינאי.													פד:
	אישתעיא לי אימיה דרבי יונתן, דאישתעיא לה דביתהו דרבי אלעזר ברבי שמעון: לא פחות מתמני סרי, ולא טפי מעשרין ותרין שנין אוגניתיה בעיליתא. כי הוה סליקנא מעיננא ליה במזייה, כי הוה משתמטא ביניתא מיניה הוה אתי דמא. יומא חד חזאי ריחשא דקא נפיק מאוניה, חלש דעתא. איתחזי לי בחלמא, אמר לי: לא מידי הוא, יומא חד שמעי בזולתא דצורבא מרבנן ולא מחאי כדבעי לי.	רבי שמואל בר נחמני:												פד:
	כי הוה אתו בי תרי לדינא הוה קיימי אבבא, אמר מר מילתיה, ומר מילתיה, נפיק קלא מעיליתיה ואמר: איש פלוני אתה חייב, איש פלוני אתה זכאי.													פד:
	יומא חד הוה קא מינציא דביתהו בהדי שבכתא, אמרה לה: תהא כבעלה שלא ניתן לקבורה													פד:
	אמרי רבנן: כולי האי ודאי לאו אורח ארעא													פד:
	איכא דאמרי, רבי שמעון בן יוחאי איתחזאי להו בחלמא, אמר להו: פרידה אחת יש לי ביניכם ואי אתם רוצים להביאה אצלי.													פד:
	אזול רבנן לאעסוקי ביה, לא שבקו בני עכבריא. דכל שני דהוה ניים רבי אלעזר ברבי שמעון בעיליתיה לא סליק חיה רעה למתייהו.													פד:
	יומא חד מעלי יומא דכיפורי הוה, הוה טרידי, שדרו רבנן לבני בירי ואסקוהו לערסיה, ואמטויה למערתא דאבוה.													פד:
	אשכחוה לעננא דהדרא לה למערתא, אמרו לה: עננא עכנא פתחי פיך ויכנס בן אצל אביו פתח להו.													פד:
	שלח רבי לדבר באשתו	[רבי]												פד:
	שלחה ליה: כלי שנשתמש בו קודש ישתמש בו חול?													פד:
	תמן אמרין: באתר דמרי ביתא תלא זייניה, כולבא רעיא קולתיה תלא.													פד:
	שלח לה: נהי דבתורה גדול ממני, אבל במעשים טובים מי גדול ממני?													פד:
	שלחה ליה: בתורה מיהא גדול ממך - לא ידענא, במעשים - ידענא, דהא קביל עליה יסורי.													פד:
	בתורה מאי היא?													פד:
	דכי הוה יתבי רבן שמעון בן גמליאל ורבי יהושע בן קרחה אספסלי, יתבי קמיהו רבי אלעזר ברבי שמעון ורבי אארעא, מקשו ומפרקו.													פד:
	אמרי: מימיהו אנו שותים והם יושבים על גבי קרקע?	[רבן שמעון בן גמליאל ורבי יהושע בן קרחה]												פד:
	עבדו להו ספסלי, אסקינהו.													פד:

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה		statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
בבא מציעא-השוכר את הפועלים		מאי דאמר															
מימרא																	
אמר להן רבן שמעון בן גמליאל: פרידה אחת יש לי ביניכם, ואתם מבקשים לאבדה הימני?																	פד:
אחתהו לרבי.																	פד:
אמר להן רבי יהושע בן קרחה: מי שיש לו אב יחיה, ומי שאין לו אב ימות?																	פד:
אחתהו נמי לרבי אלעזר ברבי שמעון																	פד:
חלש דעתיה. אמר: קא חשביתו ליה כוותי?																	פד:
עד ההוא יומא, כי הוה אמר רבי מילתא - הוה מסייע ליה רבי אלעזר ברבי שמעון, מכאן ואילך, כי הוה אמר רבי יש לי להשיב, אמר ליה רבי אלעזר ברבי שמעון: כך וכך יש לך להשיב, זו היא תשובתך, השתא היקפתנו תשובות חבילות שאין בהן ממש.																	פד:
חלש דעתיה דרבי, אתא אמר ליה לאבוה.																	פד:
אמר ליה: בני, אל ירע שהוא ארי בן ארי, ואתה ארי בן שועל.																	פד:
שלשה ענוותנין הן, ואלו הן: אבא, ובני בתירה, ויונתן בן שאול.																	פד:
רבן שמעון בן גמליאל - הא דאמרן.																	פה.
בני בתירה - דאמר מר: הושיבוהו בראש ומינוהו לנשיא עליהן.																	פה.
יונתן בן שאול - דקאמר ליה לדוד (שמואל א' כ"ג) ואתה תמלך על ישראל ואני אהיה לך למשנה.																	פה.
ממאי? דלמא יונתן בן שאול - דחזא דגריר עלמא בתר דוד, בני בתירה נמי, דחזו להלל דעדיף מינייהו.																	פה.
אלא רבן שמעון בן גמליאל - ודאי ענוותן הוה.																	פה.
אמר רבי: חביבין יסורין. קבל עליה תליסר שני - שית בצמירתא, ושבע בצפרנא.																	פה.
ואמרי לה: שבעה בצמירתא, ושית בצפרנא.																	פה.
אהורייה דבי רבי הוה עתיר משבור מלכא, כד הוה רמי כיסתא לחיותא הוה אזיל קלא בתלתא מילי, הוה מכויז דרמי בההיא שעתא דעייל רבי לבית הכסא, ואפילו הכי מעבר ליה קליה לקלייהו, ושמעו ליה נחותי ימא.																	פה.
ואפילו הכי, יסורי דרבי אלעזר ברבי שמעון עדיפי מדרבי. דאילו רבי אלעזר ברבי שמעון - מאהבה באו ומאהבה הלכו, דרבי - על ידי מעשה באו ועל ידי מעשה הלכו.																	פה.
על ידי מעשה באו מאי היא?																	פה.
דההוא עגלא דהוה קא ממשו ליה לשחיטה, אזל תליא לרישיה בכנפיה דרבי, וקא בכי.																	פה.
אמר ליה: זיל, לכך נוצרת.																	פה.
אמרי: הואיל ולא קא מרחם - ליתו עליה יסורין.																	פה.
ועל ידי מעשה הלכו																	פה.
יומא חד הוה קא כנשא אמתיה דרבי ביתא, הוה שדיא בני כרכושתא וקא כנשא להו, אמר לה: שבקינהו, כתיב (תהלים קמה) ורחמיו על כל מעשיו.																	פה.
אמרו: הואיל ומרחם - נרחם עליה.																	פה.
כולהו שני יסורי דרבי אלעזר לא שכיב איניש בלא זמניה.																	פה.
כולהו שני יסורי דרבי לא איצטריך עלמא למיטרא.																	פה.
קשי יומא דמיטרא כיומא דדינא.																	פה.
אי לא צריך לעלמא - בעו רבנן רחמי עליה ומבטלי ליה																	פה.

disputants-חולקים statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה													
מקרא-key: בבא מציעא-השוכר את הפועלים													
מזמרא		מאן דאמר											
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ר' יוסף יתיב ארבעין תעניתא, ואקרייהו לא ימוש מפיד, יתיב ארבעים תעניתא אחרוני ואקרייהו לא ימוש מפיד ומפי זרעך. יתיב מאה תעניתא אחרוני אתא ואקרייהו לא ימוש מפיד ומפי זרעך ומפי זרעך זרעך	[ר' יוסף]	○										◇	פה.
אמר: מכאן ואילך לא צריכנא, תורה מחזרת על אכסניא שלה.		○											פה.
רבי זירא כי סליק לארעא דישראל יתיב מאה תעניתא דלשתכח גמרא בבבא לא מיניה, כי היכי דלא נטרדיה. יתיב מאה אחרוניתא דלא לשכוב רבי אלעזר בשניה ונפלין עילוייה מילי דצבורא. ויתבי מאה אחרוני דלא נשלוט ביה נורא דגיהנם.	[רבי זירא]	○										◇	פה.
כל תלתין יומי הוא בדיק נפשיה, שגר תנורא סליק ויתבי בגויה, ולא הוא שלטא ביה נורא. יומא חד יהבו ביה רבנן עינא, ואיחרכו שקיה, וקרו ליה קטין חריך שקיה.		○										◇	פה.
מאי דכתיב (ירמיהו ט') מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי ה' אליו ויגדה על מה אבדה הארץ, דבר זה אמרו חכמים ולא פירושוהו, אמרו נביאים ולא פירושוהו, עד שפירושו הקדוש ברוך הוא בעצמו. שנאמר (ירמיהו ט') ויאמר ה' על עזבם את תורתי אשר נתתי לפניהם.	רב יהודה אמר רב:											◇	פה.
שלא ברכו בתורה תחילה.	רב יהודה אמר רב:											◇	פה.
מאי דכתיב (משלי י"ד) בלב נבון תנוח חכמה ובקרב כסילים תודע. בלב נבון תנוח חכמה - זה תלמיד חכם בן תלמיד חכם, ובקרב כסילים תודע - זה תלמיד חכם בן עם הארץ.	רב חמא:											◇	פה.
היינו דאמרי אינשי: אסתירא בלגינא קיש קיש קריא.	עולא:											■	פה.
מאי דכתיב (איוב ג) קטן וגדול שם הוא ועבד חפשי מאדניו, אטו לא ידעינן דקטן וגדול שם הוא? אלא, כל המקטין עצמו על דברי תורה בעולם הזה - נעשה גדול לעולם הבא, וכל המשים עצמו כעבד על דברי תורה בעולם הזה - נעשה חפשי לעולם הבא.	רבי ירמיה לרבי זירא:											◇	פה.
ריש לקיש הוא מציין מערתא דרבנן, כי מטא למערתיה דרבי חייא איעלמא מיניה.												○	פה.
חלש דעתיה, אמר: רבונו של עולם לא פלפתי תורה כמות?												○	פה.
יצתה בת קול ואמרה לו: תורה כמותו פלפלת, תורה כמותו לא ריבצת.												○	פה.
כי הוו מינצו רבי חנינא ורבי חייא												○	פה.
אמר ליה רבי חנינא לרבי חייא: בהדי דידי קא מינצית? חס וחלילה, אי משתכחא תורה מישראל מהדרנא לה מפילפול?	[רבי חנינא]											◇	פה.
אמר ליה רבי חייא לרבי חנינא: בהדי דידי קא מינצית? דעבדי לתורה דלא תשתכח מישראל?	[רבי חייא]											◇	פה.
מאי עבידנא, אזלינא ושדינא כיתנא, וגדילנא נישבי, וציידנא טבי ומאכילנא בשרייהו ליתמי, ואריכנא מגילתא וכתבנא חמשה חומשי, וסליקנא למתא ומקרינא חמשה ינוקי בחמשה חומשי, ומתנינא שיתא ינוקי שיתא סדרי, ואמרנא להו: עד דהדרנא ואתינא - אקרו אהדדי ואתנו אהדדי, ועבדי לה לתורה דלא תשתכח מישראל.												○	פה.
כמה גדולים מעשי חייא	היינו דאמר רבי:											■	פה.
אפילו מר?	רבי ישמעאל ברבי יוסי:											^	פה.
אין.	אמר ליה: [רבי]											!	פה.
אפילו מאבא?												^	פה.
חס וחלילה, לא תהא כזאת בישראל.	אמר ליה: [רבי]											!	פה.
אמר רבי זירא: אמש נראה לי רבי יוסי ברבי חנינא, אמרתי לו: אצל מי אתה תקוע?	[רבי זירא]											○	פה.
אמר לי: אצל רבי יוחנן.	[רבי יוסי ברבי חנינא]											○	פה.
ורבי יוחנן אצל מי?												○	פה.
אצל רבי ינאי.												○	פה.
ורבי ינאי אצל מי?												○	פה.
אצל רבי חנינא.												○	פה.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof

בבא מציעא-השוכר את הפועלים		Talmud Navigator											
מזמרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ורבי חנינא אצל מי?												○	פה:
אצל רבי חייא.												○	פה:
אמרתי לו: ורבי יוחנן אצל רבי חייא לא?	[רבי זירא]											○	פה:
אמר לי: באתר דזקוקין דנורא ובעורין דאשא - מאן מעייל בר נפחא לתמן.	[רבי יוסי ברבי חנינא]											○	פה:
אמר רב חביבא: אשתעי לי רב חביבא בר סורמקי: חזי ליה ההוא מרבנן דהוה שכיח אליהו גביה, דלצפרא הוה שפירן עיניה, ולאורתא דמיין כדמיקלין בנורא.												○	פה:
אמרי ליה: מאי האי?	[רב חביבא]												פה:
ואמר לי: דאמר ליה לאליהו: אחוי לי רבנן כי סלקי למתיבתא דרקיע	[רב חביבא בר סורמקי]											○	פה:
אמר לי: בכלוהו מצית אסתכלי בהו, לבר מגוהרקא דרבי חייא דלא תסתכל ביה.												○	פה:
מאי סימנייהו?												○	פה:
בכלוהו אזלי מלאכי כי סלקי ונחתו, לבר מגוהרקא דרבי חייא דמנפשיה סליק ונחית.												○	פה:
לא מצאי לאוקמא אנפשי, אסתכלי בה, אתו תרי בוטיטי דנורא ומחיוהו לההוא גברא וסמינהו לעיניה.												○	פה:
למחר אזלי אשתטחי אמרתיה, אמיא: מתנייתא דמר מתנינא, ואתאי.												○	פה:
אליהו הוה שכיח במתיבתא דרבי												○	פה:
יומא חד ריש ירחא הוה, נגה ליה ולא אתא.												○	פה:
אמר ליה: מאי טעמא נגה ליה למר?	[רבי]											○	פה:
אמר ליה: אדאוקימנא לאברהם ומשינא ידיה ומצלי, ומגנינא ליה. וכן ליצחק, וכן ליעקב.												○	פה:
ולוקמינהו בהדי הדד?	[רבי]											○	פה:
סברי: תקפי ברחמי, ומייתי ליה למשיח בלא זמניה.												○	פה:
אמר ליה: ויש דוגמתן בעולם הזה?	[רבי]											○	פה:
אמר ליה: איכא, רבי חייא ובניו.												○	פה:
גזר רבי תעניתא, אחתינהו לרבי חייא ובניו. אמר משיב הרוח - ונשבה זיקא, אמר מוריד הגשם - ואתא מיטרא, כי מטא למימר מחיה המתים - רגש עלמא.	[רבי]											○	פה:
אמרי ברקיעא: מאן גלי רזיא בעלמא?												○	פה:
אמרי: אליהו.												○	פה:
אתיוהו לאליהו, מחיוהו שתין פולטי דנורא.												○	פה:
אתא אידימי להו כדובא דנורא, על בינייהו וטרדיניהו.												○	פה:
שמואל ירחינאה אסייה דרבי הוה, חלש רבי בעיניה.												○	פה:
אמר ליה: אימלי לך סמא.	[שמואל ירחינאה]											○	פה:
אמר ליה: לא יכילנא.	[רבי]											○	פה:
אשטר לך משטר?	[שמואל ירחינאה]											○	פה:
אמר ליה: לא יכילנא.	[רבי]											○	פה:

disputants-חולקים $\blacktriangleleft$ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה $\diamond$ insertion of an earlier segment-מובאה של פיסקה קודמת- story-מעשה-O		statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה- $\blacksquare$																				
מקרא-key:																						
בבא מציעא-השוכר את הפועלים		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																		
מימרא																						
	הוה מותיב ליה בגובתא דסמני תותי בי סדייה, ואיתסי.	[שמואל ירחינאה]																			פז:	
	הוה קא מצטער רבי למסמכיה, ולא הוה מסתייעא מילתא.	[רבי]																				פז:
	אמר ליה: לא לצטער מר, לדידי חזי לי סיפרא דאדם הראשון, וכתיב ביה: שמואל ירחינאה, חכים - יתקרי, ורבי - לא יתקרי, ואסו דרבי על ידו תהא.	[שמואל ירחינאה]																				פז:
	רבי ורבי נתן סוף משנה, רב אשי ורבינא סוף הוראה. וסימנך: (תהלים ע"ג) עד אבוא אל מקדשי אל אבינה לאחריתם.																					פז:
	רבה בר נחמני אגב שמדא נח נפשיה.	רב כהנא: אשתעי לי רב חמא בר ברתיה דחסא:																				פז:
	אכלו ביה קורצא בי מלכא, אמרו: אכא חז גברא ביהודאי דקא מבטל תריסר אלפי גברי מישראל ירחא בקייטא וירחא בסתוא מכרגא דמלכא.																					פז:
	שדרו פריסתקא דמלכא בתריה ולא אשכחיה.																					פז:
	ערק ואזל מפומבדיתא לאקרא, מאקרא לאגמא, ומשחון לשחון, ומשחון לצריפא, ומצריפא לעינא דמים, ומעינא דמים לפומבדיתא. בפומבדיתא אשכחיה.	[רבה בר נחמני]																				פז:
	איילע פריסתקא דמלכא להווא אושפיזא דרבה, קריבו תכא קמיה ואשקוהו תרי כסי ודליוה לתכא מקמיה - הדר פרצופיה לאחוריה.																					פז:
	אמרו ליה: מאי נעביד ליה? גברא דמלכא הוא.																					פז:
	אמר להו: קריבו תכא לקמיה, ואשקוהו חד כסא, ודליוהו לתכא מקמיה, ולתסי.	[רבה בר נחמני]																				פז:
	עבדו ליה הכי ואתסי.																					פז:
	אמר: מידע ידענא דגברא דקא בעינא הכא הוא. בחיש אבתריה ואשכחיה.																					פז:
	אמר: אזלינא מהא, אי מקטל קטלו להווא גברא - לא מגלינא, ואי נגידי מנגדין ליה - מגלינא.																					פז:
	אתיוהו לקמיה, עייליה לאדרונא וטרקיה לבבא באנפיה.																					פז:
	בעא רחמי, פרק אשיתא, ערק ואזיל לאגמא. הוה יתיב אנירדא דדקולא וקא גריס.	[רבה בר נחמני]																				פז:
	קא מיפלגי במתיבתא דרקינא אם בהרת קודמת לשער לבן - טמא, ואם שער לבן קודם לבהרת - טהור. ספק, הקדוש ברוך הוא אומר: טהור, וכולהו מתיבתא דרקינא אמרי טמא.																					פז:
	ואמרי: מאן נוכח - נוכח רבה בר נחמני.																					פז:
	אני יחיד בנגעים, אני יחיד באהלות.	דאמר רבה בר נחמני:																				פז:
	שדרו שליחא בתריה																					פז:
	לא הוה מצי מלאך המות למקרב ליה, מדלא הוה קא פסיק פומיה מגרסיה.																					פז:
	אדהכי נשב זיקא ואויש ביני קני, סבר גונדא דפרשי הוא. אמר: תינח נפשיה דהווא גברא, ולא ימסר בידא דמלכותא.																					פז:
	כי הוה קא ניהא נפשיה אמר: טהור, טהור.	[רבה בר נחמני]																				פז:
	יצאת בת קול ואמרה: אשריך רבה בר נחמני שגופך טהור, ויצאתה נשמתיך בטהור.																					פז:
	נפל פתקא מרקינא בפומבדיתא: רבה בר נחמני נתבקש בישיבה של מעלה.																					פז:
	נפקו אביי ורבה וכולהו רבנן לאיעטוקי ביה, לא הוו ידעי דוכתיה. אזלו לאגמא חזו צפרי דמטללי וקיימי, אמרי: שמע מינה תם הוא.																					פז:
	ספדוהו תלתא יומי ותלתא לילותא.																					פז:
	נפל פתקא: כל הפורש יהא בנידוי.																					פז:
	ספדוהו שבעה יומי																					פז:
	נפל פתקא: לכו לביתכם לשלום.																					פז:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- < insertion of an earlier segment- story-מעשה- O	statement-מִימְרָא ■ challenge-קושיא ? question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא מציעא-השוכר את הפועלים	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ					
הוא יומא דנח נפשיה דלייה זעפא ודרי להווא טייעא כי רכיב גמלא מהאי גיסא - דנהר פפא ושדייה בהך גיסא							פז
אמר: מאי האי?							פז
אמרי ליה: נח נפשיה דרבה בר נחמני.							פז
אמר לפניו: רבונו של עולם, כולי עלמא דידך הוא, ורבה בר נחמני דידך, את דרבה ורבה דידך - אמאי קא מחברת ליה לעלמא?							פז
נח זעפא.							פז
רבי שמעון בן חלפתא בעל בשר הוה, יומא חד הוה חמימא ליה, הוה סליק וייתיב אשינא דטורא.							פז
אמר לה לברתיה: בתי, הניפי עלי במניפא ואני אתן לך ככרין דנרד.	[רבי שמעון בן חלפתא]						פז
אדהכי נשבא זיקא							פז
אמר: כמה ככרין דנרד למרי דיכי.	[רבי שמעון בן חלפתא]						פז
הכל כמנהג המדינה וכו'.							פז <
הכל לאתויי מאי?							פז ^
לאתויי באתרא דנהיגי מוכרך ריפתא ומשתה אנפקא. דאי אמר להו קדימו ואייתי לכו - אמרו לו: לא כל כמינך.							פז ! ◇
מעשה ברבן יוחנן בן מתאי שאמר לבנו צא ושכור וכו'.							פז <
מעשה לסתור?							פז ?
חסורי מחסרא והכי קתני: ואם פסק להן מזונות - ריבה להן.							פז ! ◇
ומעשה נמי ברבי יוחנן בן מתאי. שאמר לבנו צא שכור לנו פועלים, הלך ופסק להן מזונות. וכשבא אצל אביו אמר לו: בני, אפילו אתה עושה להן כסעות שלמה בשעתו לא יצאת ידי חובתך עמהן, שהן בני אברהם יצחק ויעקב.							פז !
למימרא דסעודתא דאברהם אבינו עדיפא מדשלמה?							פז ?
והכתיב (מלכים א' ה') ויהי לחם שלמה ליום אחד שלשים כר סלת וששים כר קמח, עשרה בקר בראים ועשרה בקר רעי ומאה צאן לבד מאיל וצבי ויחמור וברברים אבוסים							פז ? ◇
הללו לעמילן של טבחים	ואמר גוריון בן אסטיון משמיה דרב:						פז ? ◇
הללו לציקי קדירה.	רבי יצחק:						פז ? ◇
אלף נשים היו לשלמה, כל אחת ואחת עשתה לו בביתה כך. מאי טעמא? זו סבורה: שמא אצלי סועד היום, וזו סבורה: שמא אצלי סועד היום.	ואמר רבי יצחק:						פז ? ◇
ואילו גבי אברהם כתיב (בראשית יח) ואל הבקר רץ אברהם ויקח בן בקר רך וטוב							פז ? ◇
בן בקר - אחד, רך - שנים, וטוב - שלשה	ואמר רב יהודה אמר רב:						פז ? ◇
התם תלתא תורי לתלתא גברי, הכא - לכל ישראל ויהודה, שנאמר (מלכים א' ד') יהודה וישראל רבים כחול אשר על (שפת) הים.							פז ? ◇
מאי ברברים אבוסים?							פז ? ^
שאבוסים אותן בעל כרחן.	רב:						פז ? ! ◇
שאבוסים ועומדים מאליהם.	שמואל:						פז ? ! ◇
מביאין תור ממרעיתו בדלא אניס, ותרנגולת מאשפתה בדלא אניסא.	רבי יוחנן:						פז ? ! ◇
מובחר שבכהמות - שור, מובחר שבעופות - תרנגולת.	רבי יוחנן:						פז ? ■ ◇
זגתא אוכמתא בי בטניא, דמשתכחא ביני עצרי, דלא מציא פסיא קניא.	אמימר:						פז ? ■ ◇

disputants- חולקים- statement- מימרא- central point for summary and review- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- מובאה של פסקה קודמת- story- מעשה- O		challenge- קושיא- question- שאלה- answer- תירוץ-! proof- ראיה- ■		מקרא-key:	
בבא מציעא-השוכר את הפועלים		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא					
(בראשית יח) ואל הבקר רץ אברהם. אמר רב יהודה אמר רב: בן בקר - אחד, רך - שנים, וטוב - שלשה.	[רב יהודה אמר רב]			■	◇
ואימא חד, כדאמרי אינשי: רכיך וטב				?	
אם כן לכתוב: רך טוב, מאי וטוב - שמע מינה לדרשה.				!	
אימא תרי				?	
מדטוב לדרשה, רך נמי לדרשה.				!	
(בראשית יח) ויתן אל הנער וימהר לעשות אתן	מתיב רבה בר עולא, ואיתימא רב הושעיא, ואיתימא רב נתן ברבי הושעיא:			■	◇
כל חד וחד יהביה לנער חד.				!	◇
(בראשית יח) ויקח חמאה וחלב ובן הבקר אשר עשה ויתן לפניהם				■	◇
דקמא קמא דמטיא, אייתי לקמיהו.				!	◇
ולמה לי תלתא? תסגי בחד				?	
כדי להאכילן שלש לשונות בהרדל.	רב חנן בר רבא:			!	◇
לעולם אל ישנה אדם מן המנהג, שהרי משה עלה למרום - ולא אכל לחם, מלאכי השרת ירדו למטה - ואכלו לחם.	רבי תנחום בר חנילאי:			■	◇
ואכלו סלקא דעתך?				?	
אלא אימא: נראו כמי שאכלו ושתו.				■	◇
כל מה שעשה אברהם למלאכי השרת בעצמו - עשה הקדוש ברוך הוא לבניו בעצמו, וכל מה שעשה אברהם על ידי שליח - עשה הקדוש ברוך הוא לבניו על ידי שליח.	רב יהודה אמר רב:			■	◇
(בראשית י"ח) ואל הבקר רץ אברהם - (במדבר יא) ורוח נסע מאת ה'.				■	
(בראשית י"ח) ויקח חמאה וחלב - (שמות ט"ז) הנני ממטיר לכם לחם מן השמים.				■	
(בראשית י"ח) והוא עמד עליהם תחת העץ - (שמות י"ז) הנני עמד לפניך שם על הצור [וגו'].				■	
(בראשית י"ח) ואברהם הלך עמם לשלחם - (שמות י"ג) וה' הלך לפניו יומם.				■	
(בראשית י"ח) יקח נא מעט מים - (שמות י"ז) והכית בצור ויצאו ממנו מים ושתה העם.				■	
ופליגא דרבי חמא ברבי חנינא				■	◇
בשכר שלשה זכו לשלשה, בשכר חמאה וחלב - זכו למן, בשכר והוא עמד עליהם - זכו לעמוד הענון, בשכר יקח נא מעט מים - זכו לבארה של מרים.	דאמר רבי חמא ברבי חנינא, וכן תנא דבי רבי ישמעאל:			■	◇
יקח נא מעט מים ורחצו רגליכם, אמר רבי ינאי ברבי ישמעאל, אמרו לו: וכי בערביים חשדנו שהם משתחווים לאבק רגליהם? כבר יצא ממנו ישמעאל.	[רבי ינאי ברבי ישמעאל]			■	◇
(בראשית י"ח) וירא אליו ה' באלני ממרא והוא ישב פתח האהל כחם היום.				■	◇
מאי כחום היום?				^	
אותו היום יום שלישי של מילה של אברהם היה, ובא הקדוש ברוך הוא לשאול באברהם. הוציא הקדוש ברוך הוא חמה מנרתיקה כדי שלא יטריח אותו צדיק באורחים.	רבי חמא ברבי חנינא:			!	◇
שדריה לאליעזר למיפק לברא, נפק ולא אשכח, אמר: לא מהימנא לך.				■	◇
היינו דאמרי תמן: לית הימנותא בעבדי.				■	
נפק איהו, חזייה להקדוש ברוך הוא דקאי אבבא, היינו דכתיב (בראשית י"ח) אל נא תעבור מעל עבדך.				■	◇

disputants-חולקים- statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-!		central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O		מקרא-key:	
בבא מציעא-השוכר את הפועלים		מאן דאמר		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ	
מימרא					
כיון דחזא דקא אסר ושרי, אמר: לאו אורח ארעא למיקם הכא, היינו דכתיב (בראשית י"ח) וישא עיניו וירא והנה שלשה אנשים נצבים עליו וירא וירץ לקראתם. מעיקרא אתו קמו עליה, כי חזוהו דהוה ליה צערא, אמרו: לאו אורח ארעא למיקם הכא.				◊	פז
מאן נינהו שלשה אנשים - מיכאל וגבריאל ורפאל.				◊	פז
מיכאל - שבא לבשר את שרה				■	פז
רפאל - שבא לרפא את אברהם				■	פז
גבריאל - אול למהפכיה לסדום.				■	פז
והא כתיב (בראשית י"ט) ויבאו שני המלאכים סדמה בערב				◊	פז
דאול מיכאל בהדיה לשזביה ללוט.				!	פז
דיקא נמי, דכתיב (בראשית י"ט) ויהפך את הערים האל ולא כתיב ויהפכו, שמע מינה.				■ ■	פז
מאי שנא לגבי אברהם, דכתיב (בראשית י"ח) כן תעשה כאשר דברת, ומאי שנא לגבי לוט, דכתיב (בראשית י"ט) ויפצר במ מאד?				◊	פז
מכאן שמסרבין לקטן ואין מסרבין לגדול.	רבי אלעזר:			!	פז
כתיב (בראשית י"ח) ואקחה פת לחם, וכתיב (בראשית יח) ואל הבקר רץ אברהם				◊	פז
מכאן שצדיקים אומרים מעט ועושים הרבה	רבי אלעזר:			!	פז
רשעים אומרים הרבה ואפילו מעט אינם עושים.				◊	פז
מגלן - מעפרון. מעיקרא כתיב (בראשית כג) ארץ ארבע מאות שקל כסף, ולבסוף כתיב (בראשית כג) וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר - דלא שקל מיניה אלא קנטרי, דאיכא דוכתא דקרי ליה לתיקלא קנטריא.				◊	פז
כתיב (בראשית יח) קמה וכתיב סלח				■	פז
מכאן שהאשה צרה עיניה באורחים יותר מן האיש.	רבי יצחק:			◊	פז
כתיב (בראשית יח) לוישי ועשי עגות וכתיב (בראשית יח) ויקח חמאה וחלב וכן הבקר, ואילו לחם לא אייתי לקמיהן				◊	פז
אברהם אבינו אוכל חולין בטהרה היה, ושרה אמנו אותו היום פירסה נדה.	אפרים מקשאה תלמידו של רבי מאיר משמיה דרבי מאיר:			◊	פז
(בראשית יח) ויאמרו אליו איה שרה אשתך ויאמר הנה באהל - להודיע ששרה אמנו צנועה היתה.				◊	פז
ודעים היו מלאכי השרת ששרה אמנו באהל היתה, אלא מאי באהל - כדי לחבכה על בעלה.	רב יהודה אמר רב, ואיתמא רבי יצחק:			◊	פז
כדי לשגר לה כוס של ברכה.	רבי יוסי ברבי חנינא:			◊	פז
למה נקוד על איז שבאליו - לימדה תורה דרך ארץ שישאל אדם באכסניא שלו.	תני משום רבי יוסי:			◊	פז
אין שואלין בשלום אשה כלל	והאמר שמואל:			◊	פז
על ידי בעלה שאני.				!	פז
(בראשית יח) אחרי בלתי היתה לי עדנה				◊	פז
אחר שנתבלה הבשר ורבו הקמטין, נתעדן הבשר ונתפשטו הקמטין, וחזר היופי למקומו.	רב חסדא:			◊	פז
כתיב (בראשית יח) ואדני זקן וכתיב (בראשית יח) ואני זקנתי - דלא מותיב הקדוש ברוך הוא כדקאמרה איהי.				◊	פז
גדול שלום, שאפילו הקדוש ברוך הוא שינה בו, שנאמר (בראשית יח) ותצחק שרה בקרבה וגו' ואדני זקן וכתיב (בראשית יח) ויאמר ה' אל אברהם וגו' ואני זקנתי.	תנא דבי רבי ישמעאל:			◊	פז
(בראשית כ"א) ותאמר מי מלל לאברהם הניקה בנים שרה				◊	פז

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת-story key-מקרא:	statement-מימרא challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ ! ראיה-proof													
בבא מציעא-השוכר את הפועלים														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג
כמה בנינים הניקה שרה?														פז.
אותו היום שגמל אברהם את יצחק בנו עשה סעודה גדולה, היו כל אומות העולם מרגנים ואומרים: ראיתם זקן וזקנה שהביאו אסופי מן השוק ואומרים: בנינו הוא, ולא עוד אלא שעושיין משתה גדול להעמיד דבריהם מה עשה אברהם אבינו - הלך וזימן כל גדולי הדור, ושרה אמנו זימה את נשותיהם, וכל אחת ואחת הביאה בנה עמה ומניקתה לא הביאה, ונעשה נס בשרה אמנו ונפתחו דדיה כשני מעיינות, והניקה את כולן. ועדיין היו מרגנים ואומרים: אם שרה הבת תשעים שנה תלד, אברהם בן מאה שנה יוליד? מיד נהפך קלסתר פנים של יצחק ונדמה לאברהם. פתחו כולם ואמרו (בראשית כה) אברהם הוליד את יצחק.	רבי לוי:													פז.
עד אברהם לא היה זקנה, מאן דהוה בעי למשתעי בהדי אברהם - משתעי בהדי יצחק, בהדי יצחק - משתעי בהדי אברהם. אתא אברהם, בעא רחמי והוה זקנה, שנאמר (בראשית כד) ואברהם זקן בא בימים.														פז.
עד יעקב לא הוה חולשא, אתא יעקב בעא רחמי והוה חולשא, שנאמר (בראשית מח) ויאמר ליוסף הגה אביך חלה.														פז.
עד דאתא אלישע לא הוה דחליש ואתפח, אתא אלישע בעא רחמי ואתפח, שנאמר (מלכים ב' י"ג) ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו - מכלל דחלה חלי אחריתי.														פז.
שלשה חלאין חלה אלישע אחד - שדחפו לגיחו בשתי ידיו, ואחד - שגירה דובין בתינוקות, ואחד שמת בו. שנאמר ואלישע חלה את חליו אשר ימות בו.	תנו רבנן:													פז.
אלא עד שלא יתחילו במלאכה צא ואמור להם על מנת שאין לכם עלי אלא פת וקטנית כו'.														פז.
פת קטנית תנו, או פת וקטנית תנו?	רב אחא בריה דרב יוסף לרב חסדא:													פז.
האלהים, צריכה וי"ו כי מורדיא דלברות.	אמר ליה: [רב חסדא]													פז.
אינו צריך הכל כמנהג המדינה.	רבן שמעון בן גמליאל:													פז.
הכל לאתויי מאי?														פז.
לאתויי הא דתנו:														פז.
השוכר את הפועל ואמר לו כאחד וכשנים מבני העיר - נתן לו כפחות שבשכירות, דברי רבי יהושע	[תנו: רבי יהושע]													פז.
משמנין ביניהם.	הכמים:													פז.
ואלו אוכלין מן התורה: העושה במחובר לקרקע בשעת גמר מלאכה, ובתלוש מן הקרקע עד שלא נגמרה מלאכתו, ובדבר שגידולו מן הארץ.														פז.
ואלו שאין אוכלים: העושה במחובר לקרקע בשעה שאין גמר מלאכה, ובתלוש מן הקרקע מאחר שנגמרה מלאכתו, ובדבר שאין גידולו מן הארץ.														פז.
מנא הני מילי?														פז:
דכתיב (דברים כ"ג) כי תבא בכרם רעך ואכלת.														פז:
אשכחן כרם, כל מילי מנא לן?														פז:
גמרינן מכרם: מה כרם מיוחד - דבר שגידולי קרקע, ובשעת גמר מלאכה - פועל אוכל בו, אף כל דבר שגידולי קרקע בשעת גמר מלאכה - פועל אוכל בו.														פז:
מה לכרם - שכן חייב בעוללות														פז:
גמרינן מקמה.														פז:
קמה גופה מנא לן?														פז:
דכתיב (דברים כ"ג) כי תבא בקמת רעך וקטפת מלילות בידך.														פז:
מה לקמה - שכן חייבת בחלה														פז:
וממאי דהאי קמה קמה דמתחייבת בחלה היא? דלמא כל קמה קאמר רחמנא														פז:
אתיא קמה קמה, כתיב הכא כי תבא בקמת רעך וכתיב התם (דברים ט"ז) מהחל חרמש בקמה, מה התם - קמה דמחייבא בחלה, אף הכא נמי - קמה דמחייבא בחלה.														פז:
איכא למיפרך: מה לקמה שכן חייבת בחלה														פז:

disputants-חולקים ♦ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment story-מעשה	■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

בבא מציעא-השוכר את הפועלים	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											פז:		
כרם יוכיח.													!	◇	פז:
מה לכרם - שכן חייב בעוללות													⚡	◇	פז:
קמה תוכיח. וחזר הדין, לא ראי זה כראי זה, הצד השווה שבהן: שכן דבר שגידולי קרקע ובשעת גמר מלאכה פועל אוכל בו, אף כל דבר שגידולי קרקע בשעת גמר מלאכה פועל אוכל בו.													!	◇	פז:
מה להצד השווה שבהן - שכן יש בהן צד מזבח. ואתא נמי זית, דאית ביה צד מזבח.													⚡		פז:
וזית במה הצד אתי? הוא גופיה כרם איקרי, דכתיב (שופטים טו) ויבער מגדיש ועד קמה ועד כרם זית													⚡	◇	פז:
כרם זית - אקרי, כרם סתמא - לא אקרי.	רב פפא:												!	◇	פז:
מכל מקום קשיא													⚡		פז:
אמר קרא וחרמש - לרבות כל בעלי חרמש.	אלא אמר שמואל:												!	◇	פז:
והאי חרמש מיבעי ליה: בשעת חרמש - אכול, שלא בשעת חרמש - לא תיכול													⚡		פז:
ההוא (דברים כ"ג) מואל כליך לא תתן נפקא.													!		פז:
תינח דבר חרמש, דלאו בר חרמש מנא לן?													⚡	◇	פז:
אמר קרא קמה - לרבות כל בעלי קמה.	אלא אמר רבי יצחק:												!	◇	פז:
והא אמרת קמה - קמה דמיחייבא בחלה													⚡		פז:
הני מילי - מקמי דניתי חרמש, השתא דאתי חרמש - איתרבי ליה כל דבר חרמש ואף על גב דלא מיחייב בחלה. קמה למה לי - לרבות כל בעלי קמה.													!		פז:
והשתא דנפקא לן מחרמש ומקמה, כי תבא בכרם רעך למה לי?													⚡	◇	פז:
להלכותיו.	רבא:												!	◇	פז:
כי תבא, נאמר כאן ביאה ונאמר להלן (דברים כ"ד) לא תבוא עליו השמש, מה להלן בפועל הכתוב מדבר - אף כאן בפועל הכתוב מדבר.	כדנתיא:												!	◇	פז:
בכרם רעך - ולא בכרם נכרי.													!	◇	פז:
הניחא למאן דאמר גזל נכרי אסור - היינו דאיצטריך קרא למישרי פועל, אלא למאן דאמר גזל נכרי מותר - השתא גזילה מותר, פועל מיבעיא?													⚡	◇	פז:
מוקים לה: בכרם רעך - ולא של הקדש													!	◇	פז:
ואכלת - ולא מוצץ													!	◇	פז:
ענבים - ולא ענבים ודבר אחר.													!	◇	פז:
כנפשיך - כנפשי של בעל הבית כך נפשו של פועל, מה נפשיך - אוכל ופטור, אף נפשו של פועל - אוכל ופטור.													!	◇	פז:
שבעך - ולא אכילה גסה													!	◇	פז:
ואל כליך לא תתן - בשעה שאתה נותן לכליו של בעל הבית - אתה אוכל, ובשעה שאי אתה נותן לכליו של בעל הבית - אי אתה אוכל.													!	◇	פז: